

цѣтъ Дурлинскій отъ какъ е дошла въ твърдѣлтъ му.
Ты знаешъ, захванъ Лодонска, че трѣгнѣхми съ бащѣ си отъ Варшавѣ прѣзъ онзи день когато ся отвори Діетата. Нѣрво мя заведе на помѣстіята на Войводѣ * * * двадесетъ левги далечъ отъ столицѣтѣ, и ся върнѣ за да ся намѣри на народното събраніе. Прѣзъ деньтъ въ който Г. П. ся прогласи царь, Пулосскій, баща ми дойде та мя зе отъ помѣстія та на Войводѣтѣ и мя доведе тука, и като мя имаше че съмъ въ безопасно прибѣжище, възложи на Дурлинскій грыжѣтъ да бди надъ мене и да мя прокрые отъ всяко диряніе на Любынскаго; а той отиде, както казуваше, да събере и да насърчи отечестволюбцытъ, за да защитятъ отечеството и да накажѣтъ нѣкои неговы неприятели. Ахъ! поради тѣзи важны грыжи, забрави дышерѣ си, защото отъ тогазъ не го видѣхъ вече. Слѣдъ нѣколко дни, отъ като си отиде, азъ зехъ да съгледвамъ че Дурлинскій зе да иде по-начесто при мене и да ся бави по-надълго, тѣй що пристигнѣ даже дѣто да стои прѣзъ деньтъ по-вече въ стаѣтѣ въ коѣто азъ живѣяхъ. Послѣ ми отне, не знамъ по коѣкъ причинѣ, и самѣтъ женѣ, коѣто баща ми ми остави да ми слугува, и, за да не бы да доземе нѣкой, думаше той, че ся намѣрвамъ въ неговото жилище, самъ ми носеше за пропитаніето ми, и така цѣлы дни оставаше да стои при мене.

Не знаешъ, драгый ми Любинскій, до колкото мя измѣчваше постоянното присѣтствіе на одного че-